

JAN JIRÁSEK

Zpracovali: Lucie Borovanská, Nikol Rajterová, Karla Strnadová, Ondřej Šíma, Hana Špačková

ZŠ Glowackého, Praha 8

Jan Jirásek se narodil 12. května 1936 v Bratislavě do české rodiny. Otec pracoval u mezinárodní železniční společnosti a na život v Bratislavě rodiče vzpomínali vždy hezky. Až do osudného roku 1939, kdy po vyhlášení samostatného Slovenského státu museli jako Češi odejít.

Nejprve se přestěhovali k příbuzným do Hronova. Dědeček byl bohatý sedlák, ale po jeho smrti rodina majetek nedokázala udržet. Pan Jirásek díky tomu nepocházel z kulacké, ale z dělnické rodiny a v době komunistického režimu alespoň mohl studovat. Přestože chalupa slavného hronovského rodáka a jmenovce Aloise Jirásky stála kousek od té jejich, příbuzný s ním pan Jan není.

Za války se rodina přestěhovala do Prahy, kde otec začal pracovat v restauraci svého bratra Josefa v dnešní Lidické ulici. Začali bydlet v pražských Modřanech, kde pan Jirásek žije dodnes. Situace v protektorátu ale donutila otce k tomu, aby se dobrovolně přihlásil na práci do německých Drážďan. Tatínkův pobyt zde skončil velmi špatně. Někdo ze spolubydlících Čechů ho udal, gestapo ho odvezlo na výslechy do Prahy a nakonec do koncentračního tábora v Mauthausenu. Po válce se vrátil, ale v tak zuboženém stavu, že se ho malý Jan bál.

V Modřanech chodil Jan Jirásek do školy, zastihly ho ještě dva roky povinné němčiny, ale v té se naučil jen dobře nadávat. V dětství se také potkával s chlapcem z komunistické rodiny, který bydlel v sousedství, a který mu vždy ubližoval. Později mu vyhrožoval a donutil ho, aby v Modřanech rozdával letáky pro SSM. A jeho povaha se potvrdila, když se jako major pohraniční stráže chlubil tím, jak v Bratislavě loděmi rozjezdili lidi, kteří chtěli přes vodu uprchnout z komunistického Československa.

Od dětství chodil pan Jan – dokud to komunisté nezakázali - do skautského oddílu, s nímž jezdil na tábory do Orlických hor. Tady se seznámil s dívkou, která se pak stala jeho manželskou, a žijí spolu už 65 let. Od dětství hrál házenou a láska k ní mu také vydržela

ŽIVOTOPIS

celý život. Na vojnu proto narukoval do Dukly Praha. Tady se osobně setkal i s Emilem Zátopkem. Po mnoha letech navštívil v Troji i Danu Zátopkovou.

Po základní škole se pan Jirásek nejprve vyučil a poté přestoupil na elektrotechnickou průmyslovku. Po maturitě pracoval jako projektant v pražském podniku tehdejších Leninových závodů (dnešní Škoda Plzeň), ale aby rodině zajistil více peněz, nastoupil v roce 1963 do uranových dolů v Příbrami. V té době už tam nepracovali političtí vězni, ale podmínky byly stále hrozné.

Velkou vášní pana Jirásky bylo kromě házené a motorky především cestování. Když to bylo možné, i v době komunistického režimu se snažili cestovat. Několikrát dostali devizový příslib a díky tomu se podívali do Francie a v roce 1969 i do Itálie. K největším zážitkům pana Jirásky patřila cesta do Vatikánu, kde bydleli velmi levně v domě, který pro české turisty zařídil kardinál Beran. Právě on malého Jana v modřanském kostele biřmoval, pak byl ale pronásledován komunisty a nakonec raději opustil vlast. Pan Jirásek se byl podívat na jeho hrob v chrámu svatého Petra ve Vatikánu. Celá rodina se také zúčastnila audience u tehdejšího papeže Pavla VI. Na cesty vyráželi Jiráskovi svým „emběčkem“, plně naloženým konzervami i benzínem, aby těžce získané devizy ušetřili na vstupy do památek.

Pan Jan Jirásek žije bohatý a zajímavý život. Rodina je pro něj tím nejdůležitějším. Má dvě dcery, pět vnoučat a také osm pravnoučat. A rozhodně jim má co vyprávět.